

for til almindeligt tøj og almindelige fødevarer osv. Det gælder så bare ikke i andre sammenhænge. Men det giver i hvert fald mig og Det Radikale Venstre anledning til at interessere sig for, at der er en retssikkerhed etableret på det her område, så det ikke er hvinende forskelligt fra den ene kommune til den anden kommune, og så man ikke sidder og gør forskel på mennesker, som faktisk har ret til at blive behandlet ens.

Man giver jo heller ikke kontanthjælp ud i den blå luft, man giver ikke folkepension ud i den blå luft for at behandle folk forskelligt – for at gøre dem ens. Så det er noget vrøvl at bruge den slags udtryk om de her meget alvorlige spørgsmål. Det handler om eksisterende lovgivning, og det handler om eksisterende regler, som burde laves mere gennemsigtige, så folk ved, hvad deres rettigheder er, uanset om de er nogle sløsehoveder eller ikke er det. Det er ud fra de beløb, som de får udbetalt som overførselsmodtagere, enten som folkepensionister eller som modtagere af socialhjælp i øvrigt.

Kl. 18:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 18:43

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil bare spørge fru Marianne Jelved: Hvis det her forslag er så genialt, hvordan kan det så være, at fru Marianne Jelved og den tidligere SR-regering i de næsten 10 år, hvor SR-regeringen havde regeringsmagten, ikke indførte den her fattigdomsberegning og det her rådighedsbeløb?

Kl. 18:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:44

Marianne Jelved (RV):

Det her er ikke nogen fattigdomsberegning. Det er en lovgivning, der følger op på lov om aktiv socialpolitik, kapitel 10, og udbetaling af tillæg til pensionister, der søger om det. Der kan man lave nogle regelsæt, og når vi ikke har fundet på at kigge i konkurslovgivningen og gældssaneringslovgivningen, ærgrer det mig også rigtig meget, at vi ikke har fundet ud af det og fundet på det før. For der er da en vis ræson i at diskutere, hvad man kan forvente, at en familie med et barn eller to børn eller enlige eller samlevende osv. kan have til rådighed.

Det har jo ikke noget at gøre med fattigdomsgrænser. Det har noget at gøre med, hvornår og på hvilke betingelser vi kan give tilskud efter anden lovgivning, som forudsætter, at der er en økonomisk nød af en eller anden art. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at der er en rimelig ensartethed mellem kommunerne. Jeg siger ikke, at det nødvendigvis skal være de her tal, men det giver da et udgangspunkt for en diskussion om, hvorvidt de her tal er rimelige eller ikke er rimelige.

Kl. 18:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod fra Enhedslisten.

Kl. 18:45

(Ordfører for forslagstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og især takke fru Marianne Jelved for her til sidst at sætte tingene på plads. Jeg vil gerne understrege, som fru Marianne Jelved også gjorde, at det her forslag overhovedet ikke handler om en fattigdomsgrænse. Jeg er godt klar over, at der skal behandles et beslutningsforslag om det lige om lidt, men jeg går ud fra, at ordførerne er i stand til at skille de to forslag ad.

Det her forslag fremkommer, fordi jeg jo også er ordfører i forhold til inddrivelse af gæld og har arbejdet med inddrivelse af gæld i ganske mange år og synes, at det var en af de få gode ting, som denne regering har gjort, da man fastsatte meget klare, ensartede regler på skatteområdet i forhold til inddrivelse af gæld, da man fastsatte et rådighedsbeløb. For jeg har set, hvor store problemer det gav, at man havde forskellige rådighedsbeløb i forskellige kommuner.

Det synes jeg var et kæmpe fremskridt, og jeg synes, det er oplagt, at man udvider det fremskridt til også at gælde, når folk søger om hjælp til enkeltudlister. For der er så enorme forskelle mellem kommunerne i dag, som det også fremgår af den undersøgelse, som Rådet for Socialt Udsatte fik gennemført, og som der henvises til i forslaget. Det svinger altså mellem 1.200 kr. og ca. 4.000 kr. i 2005, hvor meget man i forskellige kommuner har stående i forskellige skuffecirkulærer at der skal være i rådighedsbeløb til en enlig. Det er jo meget, meget store forskelle, og så store forskelle er der altså ikke i madpriserne rundt om i landet.